

VIJF VRAGEN AAN... *René Geerlings*

In seizoen 2015-2016 gaat bij BonteHond de productie Know me (12+) touren. Know me is geïnspireerd op het leven van de illustere zanger uit de jaren '80 Klaus Nomi. Vijf vragen aan de regisseur René Geerlings.

Met *Aap en Beer* en *Niet huppelen* maakte je (samen met Job Raaijmakers) zeer succesvolle kleuterproducties. Wat is voor jou de overeenkomst tussen een kleuterpubliek en een jongerenpubliek?

Het zijn beide heel duidelijke publieksgroepen, anders dan 8+. Zowel jongeren als kleuters zijn conservatief en zich erg bewust van wat wel en niet kan. En beiden reageren graag hardop als ze er wat van vinden. Maar het zijn ook allebei heel eerlijke publieksgroepen: je moet ze er echt bijhouden, en ze vinden snel iets niet leuk of zijn afgeleid. Je moet ze voor zijn, want ze haken keihard af als ze de code die je gebruikt, doorhebben. Je kunt ze in ieder geval niets wijsmaken.

Is er ook een verschil tussen kleuters en pubers?

Kleuters zijn opener en heel meegaand, terwijl jongeren obstinaat zijn: als jij "ja" zegt, zeggen zij "nee", zij willen niet gestuurd worden. Ze kijken, anders dan kleuters, meer als groep dan als individu, de groepsdruk is enorm. "Wat vindt degene naast me ervan?" speelt een grote rol. Ik wil jongeren laten zien dat ik ze begrijp, maar tegelijk laten zien hoe het ook anders kan. Ze zijn heel kwetsbaar, terwijl ze dat niet mogen laten zien. Ik begrijp pubers in die zin heel goed, kan me nog goed herinneren hoe het was om puber te zijn.

Waarom spreekt een figuur als Klaus Nomi jongeren van deze tijd aan?

Als hij opkomt, zal het publiek van nu, net als in de jaren '80, nog steeds denken: "What the fuck...?" Klaus Nomi was vreemd, héél teatraal, niet gemaakt voor de commercie, hij wilde niet behagen. Hoe kun je tegenwoordig nog origineel zijn? Bijna alles lijkt al gedaan, of wordt meteen door de commercie opgepikt. Ik wil graag laten zien dat er nog andere ruimtes zijn om te ontdekken, creatieve vrijheid promoten, als steun in de rug. Je hoeft niet altijd een meeloper te zijn. Daarom zet ik naast Klaus Nomi een jongen die in het hier en nu leeft, maar net als Nomi buiten de groep valt.

Hoe gaat het er op toneel uitzien?

Beeldend kunstenaar Marijn Akkermans maakt het toneelbeeld. Waarschijnlijk wordt dit tamelijk abstract. Klaus Nomi had zichzelf getransformeerd tot een personage dat van outer space kwam. Hij trad voornamelijk op in de New Yorkse undergroundcafé's van de jaren '70 en '80: rokerig en donker. Die sfeer moet het toneelbeeld in zijn scènes ook krijgen. Hij moet hoger staan dan de rest, op een podium, alsof hij uit de ruimte komt. Het decor moet ook kunnen transformeren naar andere ruimtes als de jongenskamer van de hoofdpersoon, of zijn klaslokaal, dus we gaan waarschijnlijk met verrijdbare stukken werken. En lichtgebruik gaat een belangrijke rol spelen hierin.

Hoe ga je het verhaal van de hoofdpersoon, een jongen in het hier en nu, en Klaus Nomi verweven?

Ik ga ze door elkaar heen monteren, als sprongen in de tijd, à la *The Hours*. Beide verhaallijnen, maar eigenlijk al mijn voorstellingen, hebben het verhaal van de buitenstaander, degene die zich niet conformeert en dus buiten de groep valt, er niet bij hoort. Ik wil namelijk laten zien dat we allemaal buitenstaander zijn, allemaal mens.

Know me is te boeken voor de maanden oktober t/m november 2015 en januari 2016.

Dit interview mag gebruikt worden voor publiciteitsdoeleinden.